

DECIZIA Nr.251
din 30 aprilie 2014

**referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului
României nr.14/2014 privind numirea președintelui și a unui membru
neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară**

Publicată în Monitorul Oficial nr.376 din 21.05.2014

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.14/2014 privind numirea președintelui și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Camera Deputaților, Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Senat, Grupul parlamentar al Partidului Poporului—Dan Diaconescu din Camera Deputaților și un grup de deputați neafiliați.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost transmisă Curții Constituționale de secretarul general al Camerei Deputaților cu Adresa nr.2/1.712 din 2 aprilie 2014, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.1.378 din 2 aprilie 2014 și formează obiectul Dosarului nr.265 L/2/2014.

3. Autorii sesizării, membri ai Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Senat, sunt următorii: Vasile Blaga, Cristian Rădulescu, Alin Păunel Tișe, Dumitru Oprea, Nicolae Vlad Popa, Mărinică Dincă, Ion Ariton, Mihai Răzvan Ungureanu, Gheorghe Flutur, Gavrilă Ghilea, Valeriu Todirașcu, Traian Constantin Igaș, Marius Bălu, Alexandru Pereș, Viorel Riceard Badea, Daniel Cristian Florian, Emil-Marius Pașcan, Gigi Christian Chiru, Dan Mihai Marian, Anca Daniela Boagiu. Autorii sesizării, membri ai Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Camera Deputaților, sunt următorii: Tinel Gheorghe, Lucian Nicolae Bode, Raluca Turcan, Vasile Iliuță, Mircea Lubanovici, Cristian Constantin Roman, Sanda-Maria Ardeleanu, Dănuț Culețu, Gheorghe Udriște, Vasile Gudu, Florin Urcan, Romeo Rădulescu, Gheorghe Ialomițianu, Iulian Vladu, Liviu Laza-Matiuța, Maria-Andreea Paul, Dan Cristian Popescu, Constantin Dascălu, Alexandru Nazare, Ștefan Bucur Stoica, Ioan Oltean, Roberta Anastase, George Ionescu, Eusebiu-Manea Pistru, Ioan Bălan, Lucian Militaru, Claudia Boghicevici, Cătălin-Florin Teodorescu, Costică Canacheu, Valeria-Diana Schelean, Cornel Mircea Sămărtinean, Mircea Man, Mircia Muntean, Mircea-Nicu Toader, Alin Popoviciu, Cezar-Florin Preda. Autorii sesizării, membri ai Grupului parlamentar al Partidului Poporului—Dan Diaconescu, sunt următorii: Daniel Fenechiu, Luminița Pachel Adam, Ștefan Burlacu, Mihai Deaconu, Cristian-George Sefer, Tudor Ciuhodaru, Niculina Mocioi, Gabriela-Lola Anghel, Liliana Mincă, Ștefan-Petru Dalca, Adrian-Nicolae Diaconu, Daniel Vasile Oajdea, Valentin Blanariu, Ioan Iovescu, Mario Ernest Caloianu, Maria Dragomir. Autorii sesizării desemnați prin sintagma „deputați neafiliați” sunt următorii: Elena Gabriela Udrea, Eugen Tomac, Dragoș Ionel Gunia, Clement Negruț, Marin Anton, Florian Daniel Geantă, Petru Movilă, Florin Gheorghe, Theodor Paleologu, Camelia Margareta Bogdănici, Adrian Gurzău, Florin Mihail Secară, Valerian Vreme, Mihaela Stoica, Florin Aurelian Popescu.

4. În motivarea sesizării se susține că, potrivit prevederilor art.9 lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2013 pentru modificare și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările din România, pentru numirea membrilor executivi și neexecutivi ai Autorității de Supraveghere Financiară, aceștia trebuie să aibă o experiență profesională în domeniul financiar al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebankare de minimum 9 ani de la data absolvirii studiilor superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență. Or, domnul Victor Ciorbea, care a fost numit în funcția de membru neexecutiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, nu îndeplinește această

condiție, ceea ce înseamnă că Hotărârea Parlamentului României nr.14/2014 prin care s-a realizat numirea sa în funcție încalcă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.93/2012. Această nelegalitate are ca efect încălcarea principiului statului de drept prevăzut de art.1 alin.(3) din Constituție și a obligației de respectare a legii, impusă de art.1 alin.(5) din Constituție.

5. În susținerea sesizării s-a depus curriculum vitae al domnului Victor Ciorbea, așa cum a fost atașat la Raportul comun cu privire la audierea candidaților propuși pentru funcția de președinte, respectiv membru neexecutiv în Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare din cadrul Camerei Deputaților, respectiv Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și Comisiei economice, industriei și servicii din Senat.

6. În temeiul art.27 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale s-au solicitat punctele de vedere ale Birourilor permanente ale Senatului și ale Camerei Deputaților asupra sesizării de neconstituționalitate.

7. Cu Adresa nr.XXXV/2.119 din 15 aprilie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.1.589 din 15 aprilie 2014, a fost transmis punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, prin care se solicită Curții Constituționale să constate că sesizarea de neconstituționalitate formulată în cauză nu îndeplinește condițiile de admisibilitate și, prin urmare, trebuie respinsă. Se invocă în acest sens considerentele jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, potrivit cărora pot fi supuse controlului de constituționalitate numai acele hotărâri ale Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (Decizia nr. 53/2011, Decizia nr.54/2011, Decizia nr.727/2011, Decizia nr.41/2014). Or, Autoritatea de Supraveghere Financiară nu este o instituție de rang constituțional, ci legal, ceea ce înseamnă că în această situație nu operează regimul de protecție constituțională sporită pe care Curtea Constituțională l-a instituit. Hotărârea Parlamentului României nr.14/2014 reprezintă o hotărâre cu caracter individual, iar, potrivit jurisprudenței Curții, acest tip de hotărâri nu este supus controlului de constituționalitate. Se arată în acest sens că „autorii sesizării de neconstituționalitate invocă încălcarea unor dispoziții constituționale ca urmare a unei presupuse încălcări a prevederilor legale referitoare la numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, fără a invoca și motiva încălcarea unor exigențe substanțiale ori procedurale reglementate în Legea fundamentală”.

8. Cu Adresa nr.2/1.921 din 15 aprilie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.1.591 din 15 aprilie 2014, a fost transmis punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, prin care se solicită Curții Constituționale respingerea sesizării de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Se arată că, din analiza dispozițiilor hotărârii contestate și a prevederilor constituționale ale art.1 alin.(3) și (5), rezultă că invocarea acestora din urmă este pur formală, fără a avea caracter efectiv, și este irelevantă din punct de vedere constituțional. Aplicarea prevederilor legale în situația dată, în cadrul procedurilor parlamentare prevăzute în Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, dă expresie competenței forului legislativ, abilitat astfel de Legea fundamentală și de legea-cadru în materie. De asemenea, Autoritatea de Supraveghere Financiară nu este o instituție de rang constituțional. În aceste condiții, ținând seama de jurisprudența Curții, potrivit căreia hotărârile care nu se referă la instituții și autorități de rang constituțional pot fi cenzurate numai din punctul de vedere al exigențelor procedurale și substanțiale stabilite expres prin textul Constituției (Decizia nr. 1.094/2012), iar astfel de exigențe nu au fost invocate în cauză, sesizarea de neconstituționalitate este inadmisibilă.

9. În temeiul art.76 din Legea nr.47/1992, Curtea Constituțională a solicitat președinților Camerei Deputaților și Senatului, cu Adresa nr.1.631 din 16 aprilie 2014, documentele care au stat la baza numirii domnului Victor Ciorbea în calitate de membru neexecutiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, respectiv documentele care demonstrează întrunirea condițiilor prevăzute de lege pentru numirea domniei sale în această funcție, inclusiv a condiției prevăzute de art. 9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012. Răspunsul la aceste solicitări a fost transmis de secretarul general al Camerei Deputaților cu Adresa nr.2/896 CP din 17 aprilie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.1.655 din 17 aprilie 2014, iar de secretarul general al Senatului, cu Adresa nr.XXXV/2.240 din 23 aprilie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.1.700 din 23 aprilie 2014.

CURTEA

examinând sesizarea, punctele de vedere ale birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, lucrările și documentele depuse la dosar, Hotărârea Parlamentului României nr.14/2014, precum și dispozițiile Legii nr.47/1992, reține următoarele:

10. Obiectul sesizării, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile Hotărârii Parlamentului României nr.14/2014 privind numirea președintelui și a unui membru neexecutiv ai Consiliului

Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.232 din 1 aprilie 2014.

11. Prevederile constituționale invocate în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt cele ale art.1 alin.(3), potrivit cărora *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate”* și ale art.1 alin.(5): *„În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”*

12. Înainte de a proceda la analiza propriu-zisă a criticilor de neconstituționalitate, Curtea urmează a se pronunța asupra admisibilității sesizării de neconstituționalitate, din perspectiva competenței Curții Constituționale de control al constituționalității hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului.

13. Curtea reține că, potrivit art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.”*

14. Procedând la circumstanțierea competenței sale de control de constituționalitate al hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că *„pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional.”* (Decizia nr.53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.90 din 3 februarie 2011, Decizia nr.54 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.90 din 3 februarie 2011, Decizia nr.307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.293 din 4 mai 2012, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.684 din 3 octombrie 2012).

15. Hotărârile Parlamentului contestate pot avea caracter normativ sau individual, întrucât *„textul art.27 din Legea nr. 47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile care pot fi supuse controlului Curții Constituționale sub aspectul domeniului în care au fost adoptate sau sub cel al caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile a fi supuse controlului de constituționalitate — ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus.* În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt *de plano* admisibile.” (Decizia nr.307 din 28 martie 2012)

16. Curtea Constituțională a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art.27 din Legea nr.47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă (Decizia nr.307 din 28 martie 2012 și Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012).

17. Curtea a mai reținut, în privința hotărârilor care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, că norma de referință, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat, poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una infraconstituțională, ținând cont de dispozițiile art.1 alin.(5) din Constituție. O atare orientare a Curții este dată de domeniul de maximă importanță în care intervin aceste hotărâri — autorități și instituții de rang constituțional —, astfel încât și protecția constituțională oferită autorităților sau instituțiilor fundamentale ale statului trebuie să fie una în consecință. Prin urmare, hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate, chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

18. Având în vedere aceste considerente, Curtea a respins ca inadmisibile sesizări de neconstituționalitate în care autoritatea publică vizată de Hotărârea Parlamentului României criticată nu era una de rang constituțional, iar criticile formulate erau formale, irelevante din punct de vedere

constituțional. Astfel este, de exemplu, Decizia nr.335 din 4 iulie 2013 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.54/2013 privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.429 din 15 iulie 2013. În considerentele deciziei pronunțate, Curtea a reținut că „autoritatea publică vizată, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, nu este reglementată de Constituție, nefiind de rang constituțional”. Cât privește criticile formulate, în sensul că desemnarea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară s-a realizat după criteriul „apartenței politice sau cel al sorgintei propunerii politice a candidaților”, Curtea a apreciat că invocarea art.1 alin.(3) și (5) din Constituție este „pur formală, iar nu efectivă și relevantă din punct de vedere constituțional”.

19. În prezenta cauză, sesizarea de neconstituționalitate are ca obiect Hotărârea Parlamentului României nr.14/2014 privind numirea președintelui și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară. Este vizat așadar Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, autoritate care nu are rang constituțional, astfel cum Curtea a mai constatat în jurisprudența sa. Spre deosebire însă de cauza soluționată prin Decizia nr.335 din 4 iulie 2013, în prezent se invocă încălcarea unor dispoziții exprese ale legii, ce reglementează o condiție cu caracter obiectiv, obligatoriu a fi îndeplinită pentru numirea ca membru al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară. Este vorba despre dispozițiile art. 9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „*Membrii Consiliului A.S.F. trebuie să îndeplinească următoarele condiții: [...] să aibă o experiență profesională în domeniul financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancale, de minimum 9 ani de la data absolvirii studiilor prevăzute la lit.a¹).*”

20. Curtea constată în acest sens că, reglementând condițiile pe care trebuie să le îndeplinească membrii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, art.9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 se referă la experiența profesională în două texte distincte, după cum urmează: la lit.a) a alin.(1) al art. 9, stabilind că membrii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară trebuie să aibă „pregătire profesională și o experiență profesională corespunzătoare în domenii în care A.S.F. are competențe”, și, respectiv, la lit.a²) a aceluiași articol, stabilind că aceștia trebuie să aibă „o experiență profesională în domeniul financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancale, de minimum 9 ani de la data absolvirii studiilor prevăzute la lit.a¹).” Dacă noțiunea de „corespunzătoare” care circumstanțiază pregătirea și experiența profesională în cuprinsul art.9 alin.(1) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului 93/2012 semnifică o evaluare și apreciere ce revin exclusiv Parlamentului, în calitate de autoritate ce realizează numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, și nicidecum instanței de contencios constituțional, durata care circumstanțiază experiența profesională, reglementată prin dispozițiile art.9 alin.(1) lit.a²), semnifică o condiție cu caracter obiectiv — vechimea în domeniile de referință, verificabilă pe bază de documente de către orice persoană interesată.

21. Astfel fiind, critica de neconstituționalitate prin raportare la dispozițiile art.1 alin.(5) din Constituție, referitoare la obligația de respectare a legilor, nu are caracter formal, ci este clar fundamentată, prin trimiterea la un text de lege care reglementează o condiție cu caracter obiectiv. În consecință, nu subzistă cauza de inadmisibilitate identificată de Curtea Constituțională în precedent, instanța de contencios constituțional fiind competentă să se pronunțe, din perspectiva criticilor de neconstituționalitate formulate, asupra faptului dacă Hotărârea Parlamentului României nr.14/2014 respectă principiul constituțional referitor la statul de drept și obligația de respectare a legilor. Acceptarea tezei contrare, cu consecința excluderii de la exercitarea controlului de constituționalitate a Hotărârilor Parlamentului României date cu încălcarea dispozițiilor exprese ale legii, ar avea drept consecință plasarea organului reprezentativ suprem al poporului român — Parlamentul, deasupra legii, și acceptarea ideii că tocmai autoritatea legitimată constituțional să adopte legile le poate încălca fără a putea fi în vreun fel sancționată. Or, într-un stat de drept, nimeni nu este mai presus de lege.

22. Cât privește criticile de neconstituționalitate formulate, pentru a se pronunța asupra acestora, Curtea a procedat la solicitarea documentelor care au stat la baza numirii domnului Victor Ciorbea în calitate de membru neexecutiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, respectiv a documentelor care demonstrează întrunirea condițiilor prevăzute de lege pentru numirea domniei sale în această funcție, inclusiv a condiției prevăzute de art.9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012.

23. Cu adresa nr.2/896 CP din 17 aprilie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.1.655 din 17 aprilie 2014, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale Raportul comun al Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital, al Comisiei economice, industriei și servicii și, respectiv, al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare din Senat, și, respectiv, Camera Deputaților, cu

privire la audierea candidaților pentru Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, având atașate o serie de documente depuse de candidați. Cât privește pe domnul Victor Ciorbea, este atașat un document, purtând numărul de înregistrare XXII/305/26.03.2014, care cuprinde prezentarea datelor personale, educației, experienței profesionale și în alte domenii, activității parlamentare, profesionale și sociale actuale. De asemenea, sunt atașate copia cărții de identitate, a diplomei de licență și a diplomei de absolvire de cursuri postuniversitare în domeniile drept civil, dreptul muncii, legislație economică și drept procesual civil, precum și copia declarației pe propria răspundere că acesta îndeplinește condițiile prevăzute de art.9 alin.(1) lit.b)—g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012. Cu aceeași adresă, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale comunicarea Autorității de Supraveghere Financiară, înregistrată la registratura generală a Camerei Deputaților cu nr. 1.852/11.04.2014, referitoare la demisia domnului Victor Ciorbea din funcția de membru neexecutiv în cadrul Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, având anexată adresa domnului Victor Ciorbea în acest sens. Totodată, s-a înaintat Curții Constituționale extras din stenograma ședinței comune a birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului din data de 14 aprilie 2014, în care s-a luat act de demisia domnului Victor Ciorbea din funcția de membru neexecutiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

24. Cu Adresa nr.XXXV/2.240 din 23 aprilie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.1.700 din 23 aprilie 2014, secretarul general al Senatului a transmis Curții Constituționale Raportul comun al Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piața de capital, al Comisiei economice, industriei și servicii și, respectiv, al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare din Senat, și, respectiv, Camera Deputaților, cu privire la audierea candidaților pentru Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, având atașate o serie de documente depuse de candidați. Cât privește pe domnul Victor Ciorbea, este atașat același document, purtând numărul de înregistrare XXII/305/26.03.2014, care cuprinde prezentarea datelor personale, educației, experienței profesionale și în alte domenii, activității parlamentare, profesionale și sociale actuale. Sunt atașate, de asemenea, copia cărții de identitate, a diplomei de licență, copia diplomei de absolvire de cursuri postuniversitare și a declarației pe proprie răspundere că îndeplinește condițiile prevăzute de art.9 alin.(1) lit.b)—g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012. Cu aceeași adresă, secretarul general al Senatului a transmis Curții Constituționale un extras din stenograma ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din 1 aprilie 2014, respectiv pct.12 al ordinii de zi, referitor la numirea președintelui și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

25. Examinând Raportul comun cu privire la audierea candidaților pentru Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, Curtea constată că acesta menționează faptul că, „în urma audierii, Comisiile reunite au hotărât să propună Plenului Parlamentului numirea în funcția de președinte, respectiv membru neexecutiv în Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, candidații cuprinși în anexa nr.2 la prezentul raport”, respectiv: Negrițoiu Mișu — președinte, membru executiv, începând cu data de 1 mai 2014, și Ciorbea Victor — membru neexecutiv. Raportul nu aduce nicio precizare cu privire la condițiile cerute de lege, înțelegându-se în mod implicit că acestea sunt îndeplinite în cazul celor doi candidați.

26. Din stenograma ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din 1 aprilie 2014 rezultă că grupurile parlamentare ale Partidului Democrat Liberal, prin liderul Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Camera Deputaților, domnul Tinel Gheorghe, au susținut faptul că domnul Victor Ciorbea nu întrunește condițiile legale pentru a ocupa o funcție în Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară. Nu au existat comentarii din partea grupurilor politice parlamentare față de această intervenție, respectiv față de Raportul comun cu privire la audierea candidaților pentru Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară prezentat de președintele Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare din Camera Deputaților, drept pentru care au fost supuse la vot propunerile de numire din Raport.

27. Examinând și celelalte documente transmise Curții Constituționale de secretarii generali ai Camerelor Parlamentului, Curtea constată că niciunul dintre acestea nu probează întrunirea de către domnul Victor Ciorbea a condiției prevăzute de art.9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 pentru numirea în funcția de membru neexecutiv al Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară. Prezentarea candidatului Victor Ciorbea (CV) nu poate constitui un asemenea document probator, întrucât are un caracter personal, și trebuie să fie însoțită de documente oficiale doveditoare a celor consemnate în cuprinsul său. De altfel, potrivit documentului menționat, domnul Victor Ciorbea a desfășurat activitate profesională în următoarele funcții, respectiv demnități, după caz: judecător, procuror, cadru didactic, avocat, primar general al Bucureștiului, prim-ministru al României, senator. Or, niciuna dintre aceste funcții, respectiv demnități nu poate fi de natură să susțină întrunirea condiției constând în „*experiență profesională în domeniul financiar, al*

instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancale, de minimum 9 ani de la data absolvirii studiilor prevăzute la lit. a¹)”, textul legal circumstanțind foarte precis și restrictiv domeniile de activitate cerute pentru ocuparea funcției de membru al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, în considerarea specificului acestei autorități. Chiar dacă s-ar admite că înaltele demnități menționate antamează, prin natura lor, problematici care vizează domeniul financiar, astfel cum se încearcă a se acredita în CV, acestea au o sferă foarte generală, or, textul art.9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 solicită o experiență specifică în materie, prin indicarea expresă a domeniilor financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancale.

28. Astfel fiind, și văzând că nu a fost transmis Curții Constituționale niciun alt document probator, Curtea constată că domnul Victor Ciorbea nu întrunea condiția prevăzută de art. 9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 pentru numirea în funcția de membru neexecutiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară. Prin urmare, Hotărârea Parlamentului României nr.14/2014 este nelegală în ceea ce privește această numire. Întrucât cauza de nelegalitate astfel determinată prezintă relevanță constituțională din perspectiva exigențelor de ordin substanțial și procedural impuse de prevederile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție privind statul de drept și obligația de respectare a legii, aceasta se convertește într-o cauză de neconstituționalitate, cu consecința admiterii sesizării de neconstituționalitate formulate.

29. Faptul că domnul Victor Ciorbea și-a prezentat demisia din funcția de membru neexecutiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, iar în ședința comună a birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului din data de 14 aprilie 2014 s-a luat act de această demisie, nu prezintă relevanță din perspectiva obiectului controlului de constituționalitate, câtă vreme actul criticat în prezenta cauză nu a fost amendat în niciun fel de Parlament.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.l) din Constituție, al art.1, 3, 10 și 27 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Camera Deputaților, Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Senat, Grupul parlamentar al Partidului Poporului—Dan Diaconescu din Camera Deputaților și un grup de deputați neafiliați, și constată că Hotărârea Parlamentului României nr.14/2014 privind numirea președintelui și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară este neconstituțională în ceea ce privește numirea domnului Victor Ciorbea în calitatea de membru neexecutiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din 30 aprilie 2014.